

Děravej kabát

Jan Nedvěd

1. Já prošel dlouhej svět, však nikde ráj mi nevykvet,
mně říkaj "Brácho, běž si běž".

Můj kabát díru má, jsem tulák, co houby zmá,
jak chovat se, když s límcem bílým jdeš.

R: "Jen s pravdou vždycky si hraj", má máma řekla,
když jsem kraj, kde žila jednou opouštěl.

"Tulák jseš toulavej, bóže, jen štěstí dej,
ať vrátíš se zas domů k mámě spát".

2. Má postel, hebkej mech a večer stromů vonnej dech,
mně před spánkem svý ódy vypráví.
Jsem volnej jako pták, co vznáší se jen po horách,
REC: tak komu myslíš, že na světě je líp.

R:

3. Pak, když se zastavej, v dálce vlak zahouká,
nsasednem, hobo je z nás.